

II. Abstrakt

Tato práce si klade za cíl ukázat silnou analogii mezi popisem postavy kněze v *Genealogii morálky* Friedricha Nietzscheho a popisem neurózy u Karen Horneyové v práci *Neuróza a lidský růst*. Nejprve vyložíme a shrneme roli kněze ve vzpouře otroků v morálce, následně představíme hlavní body vývoje idealizovaného já, a nakonec obě teorie porovnáme. Na základě tohoto srovnání se pak pokusíme interpretovat kněze nikoli jako vnějšího aktéra působícího na společnost, ale jako imanentní součást lidské *psyché*, která je vždy potenciálně přítomna.

This paper aims to show strong analogy between description of priest in *Genealogie of Morals* written by Fridrich Nietzsche and Karen Horney's description of neurosis in book *Neurois and human's Growth*. Firstly, we summarize priest's role in reavolt of slaves in moral. Secondly, we itroduce the main points in development of idealized self. Then we compare both theories. Based on this comparison we try to interpret priest not as outside influence on society but as an imanent part of human's *psyché* that is always present in potence.